

vil få budgetmæssige konsekvenser, men der er heller ingen grund til overdrivelse; udgifterne vil være overkommelige, ikke mindst i betragtning af de økonomiske fordele, der følger med udvidelsen både for de nuværende medlemmer og for de fremtidige. Frem for alt må de ses i lyset af udvidelsens historiske betydning for fred og stabilitet i hele Europa.

Jeg skal slet ikke komme ind på de andre institutionelle ændringer, på behovet for ændringer i Traktaten som følge af udvidelsen. Det har statsministeren behandlet. Jeg vil kun understrege til sidst, at jeg tror, enhver kan se, at udvidelsesforhandlingerne bliver komplicerede. Det er vigtigt ikke at køre fast i detaljerne; det er vigtigt at fastholde visionerne, og det er vigtigt, at vi under hele forløbet af denne konference holder os hovedsigtet for øje: udvidelsen mod øst. Visionen, de nye store europæiske muligheder, skal være inspirationen til at overvinde vanskelighederne.

Man kan sige, at for de central- og østeuropæiske lande begynder efterkrigstiden først nu. Først nu skal disse lande til at opleve eller få en mulighed for at opleve den udvikling, vi har set i årtier mod frihed og velstand. Efter 50 års adskillelse har vi en enestående mulighed for at skabe et udelt Europa, et Europa, hvor konfrontation og kold krig er afløst af samarbejde, stabilitet og en fælles økonomisk udvikling.

Forhandling

Ove Fich (S):

Jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne takke for besvarelsen. Socialdemokratiet er gået ind i forberedelserne til regeringskonferencen med to formål: at sikre et stærkt udspil, der kan sætte sit præg på regeringskonferencen, og at sikre en bred støtte i Folketinget til udspillet. De to formål er forbundne. Det er jo ikke nok at have de rigtige holdninger; der må styrke bag. Danmarks forhandlingsstyrke afhænger meget af, hvor mange partier der står bag regeringens udspil. Derfor er vi på den ene side glade for, at det lykkedes at lave et godt forhandlingsudspil, men beklager på den anden side, at det ikke lykkedes at samle så mange partier bag forslaget, som vi havde ønsket. For regeringskonferencen i 1996 er for Danmark den vigtigste begivenhed i EU, siden vi blev medlem.

Hovedemnet er at skabe fundamentet for, at EU kan tage springet fra at være et vesteuropæ-

isk samarbejde til at være et samarbejde for hele Europa. Det er det endegyldige opgør med det, der er blevet kaldt »De riges klub«.

Det er etableringen af det brede europæiske samarbejde for fred, miljø og velstand, som har været en socialdemokratisk drøm siden arbejderbevægelsens fødsel. Derfor lægger vi mange kræfter i, at dette projekt lykkes. Vi vil noget med regeringskonferencen.

Modsat tidligere er vi denne gang dem, der driver på. Vi deltager i kampen. Bænkevarmerne findes i andre lande. Desværre er der også enkelte her i Folketinget.

I overensstemmelse med ønsket om at omdanne EU fra det nuværende samarbejde til et samarbejde mellem 27 lande er vi helt enige med regeringen i den vægt, man har lagt på spørgsmål, der knytter sig til udvidelsen. Det gælder institutionelle ændringer, herunder mere brug af flertalsafgørelser, begrænsninger i Kommissionens og Europa-Parlamentets størrelse, forenkling af beslutningsmetoderne, og det gælder spørgsmål om justeringer i landbrugs- og strukturpolitikken.

Men vi tillægger også andre spørgsmål stor vægt ved regeringskonferencen. Det drejer sig bl.a. om arbejdsmarkedspolitikken og miljøpolitikken. Vi skal have disse to politikområder skærpet ved den kommende regeringskonference. Ellers løber vi nemlig en stor risiko. Det kan blive sværere i fremtiden. Mange central- og østeuropæiske lande vil naturligvis frygte stigende udgifter til bedre miljøregler og bedre arbejdsmarkedsregler og vil derfor – måske – blokere for yderligere fremskridt sammen med konservative kræfter i Vesteuropa. Derfor er det væsentligt, at der sker noget på disse felter nu.

Det er vigtigt, at regeringen lægger op til, at den sociale protokol indskrives direkte i Traktaten. Det støtter vi klart. Det er naturligvis afgørende, at uanset hvorledes EU's arbejdsmarkedspolitik udvikles, så skal det danske aftalesystem kunne bevares.

Miljøpolitisk har Danmark høj cigarføring, den højeste i Europa. Socialdemokratiet støtter klart dette. Vi har allerede prøvet at gå foran i Europa. Det har vi gjort i vort europæiske partisamarbejde. Vi gør det gerne igen – denne gang i forholdet til de øvrige EU-lande.

I regeringens udspil har jeg især hæftet mig ved, at miljøhensyn skal indarbejdes på alle politikområder i EU. Jeg har også hæftet mig ved den klare melding om, at det indre marked gennemførelse ikke må tilsidesætte væsentlige